

Inleiding

We gaan even met elkaar puzzelen.

We doen twee zogenaamde woordritsers.

En het is de bedoeling dat je roept als je het woord weet.

Het sleutelwoord.

Op de beamer zie je de eerste puzzel verschijnen.

De vraag is: welk sleutelwoord past tussen de twee andere woorden, zodat er twee bestaande woorden ontstaan?

1. WATER _____ KUIL

2. HOOG _____ AAR

Blijft leuk; vooral als je ze zelf maakt!

Weet je wat, we doen er in verband met het onderwerp van vanmiddag nóg één.

En opnieuw zoek ik het sleutelwoord.

Hoe verbind je de volgende twee begrippen aan elkaar?

KONINKRIJK VAN GOD _____ VERKONDIGING VAN EVANGELIE

Jezus Christus!

Hij is het sleutelwoord.

Of beter gezegd: de sleutelfiguur.

Hij is namelijk én de koning én de kern van het evangelie. **(Dia wegglikken)**

Ik denk dat de Catechismus dit bedoelt met de eerste sleutel van het koninkrijk.

Niet de verkondiging op zich opent of sluit het koninkrijk.

Want dat zou betekenen dat elke dominee automatisch goed bezig is.

Omdat hij nu eenmaal dominee is en verkondiger is.

Nee, het gaat om de inhoud van de verkondiging.

Over Jezus Christus zelf.

Oftewel: over leven óf dood.

Geluk óf ongeluk.

Een open deur of een gesloten deur van Gods koninkrijk.
Preken over Jezus Christus moeten dus elke keer vol spanning zitten.
Dat moet niet van mij, dat moet van Jezus Christus zelf.
Want hij gaf de sleutel van de verkondiging ooit aan de eerste kerkvader: Petrus.
En we zullen zien dat Petrus zijn Heer goed begrepen heeft.

Ik heb soms het idee dat het ons niet zoveel uitmaakt.
Dat we soms zo goed als kritiekloos in de kerk zitten.
We luisteren en we gaan weer huiswaarts.
En het zal ons een zorg zijn of een preek goed of slecht was.
Volgende week weer een nieuwe kans.
Ik hoor dat bijvoorbeeld in de volgende smoes, die ik vaak hoor.
“Een preek is voor mij al goed als er één goede zin in staat waar ik wat mee kan.”
Dat klinkt wel vroom en bescheiden, maar dan begrijp je totaal niet wat er in de kerk hoort te gebeuren.
In de kerk ligt de lat hoog.
Het gaat niet om één of twee goede zinnen, het gaat om buigen of barsten.
Of buigen voor Jezus Christus.
Of hem laten barsten.
Elke week en preek opnieuw.
Kort en bondig gezegd: een kerkdienst is niet bedoeld als *informatie*-uurtje.
Een kerkdienst richt zich op *transformatie*, op verandering.
Als dat niet gebeurt, kunnen we de tent net zo goed sluiten.
Want dan houden we ons wekelijks bezig met geestelijke zelfbevrediging.

De catechismus zet predikanten en ons allemaal op scherp.
Want antwoord 84 zegt waar het in de kerk om gaat.
En het zet goede woordverkondiging in het licht van Gods komende koninkrijk.
Deze vraag had er ook kunnen staan: Hoe weet ik zeker dat de deur straks niet voor mij op slot zit?
En dan is het antwoord: Omdat Jezus de deur al voor me heeft opengezet.
De deur gaat niet pas open als een dominee zijn mond opendoet.
Gods koninkrijk staat sinds de dood en opstanding van Jezus al 2000 jaar open.
En een goede preek zet dat nieuws telkens neer.

Maar diezelfde Jezus kan zijn koninkrijk ook terecht voor me sluiten.

Als ik hem laat voor wie hij is.

En dat kan ik heel goed weten!

Want ik hoor het als het goed is elke week op indringende wijze.

Jezus brengt óf eeuwig voordeel óf eeuwig oordeel.

1. Verlang daarom naar de woorden van Jezus

Ik heb het zelf bij bijvoorbeeld C.S. Lewis, Tim Keller en mijn studentenpastor Jac. Kruidhof.

Als zij spreken, dan luister ik.

Op de een of andere manier boeien ze me mateloos.

Ze zijn eerlijk, duidelijk, scherp en vol begrip.

Jezus had dat ook.

Als hij sprak, stroomden de mensen samen.

In ieder geval in het begin van zijn optreden.

Na een van zijn langste toespraken waren de mensen diep onder de indruk van zijn onderricht.

Want hij sprak hen toe als iemand met gezag.

En niet op de moralistische wijze die ze gewend waren.

Jezus' woorden boeien.

Hij spreekt graag en veel.

En weet je wat zo bijzonder is: zijn woorden hebben eeuwigheidswaarde.

En dat is nogal wat!

We lazen het in 1 Petrus 1, 25.

“Het woord van de Heer blijft eeuwig bestaan.”

Probeer het maar eens.

Spreek maar 's iets uit waarvan je zeker weet dat het over 500 jaar nog waar en zaligmakend is.

Jezus belooft het.

Alles wat hij gezegd heeft, is voor altijd waar.

“Ik ben de weg.”

“Ik ben de waarheid.”

“Ik ben het leven.”

“Ik ben de opstanding.”

“Ik was er eerder dan Abraham.”

Deze uitspraken kun je in de prullenbak gooien, als jij of ik ze uitspreken.

Maar Jezus spreekt ze zonder blikken of blozen uit.

En hij wil dat we ernaar verlangen.

Zijn woorden inslikken, zoals een baby gulzig melk bij zijn moeder drinkt.

Gek hè, dat Jezus dáárvor gekozen heeft.

Voor woorden, voor verkondiging.

Niet via engelen, wonderen, dromen, maar met woorden wil hij mensen in zijn rijk brengen.

Dat moeten dus goede, relevante woorden zijn die ons leven op z'n kop zetten.

Ik vraag het u met de nodige klem:

Hoort u die woorden wekelijks in deze kerk?

Horen uw kinderen dat wekelijks in deze kerk?

Hoort u woorden die u naar Gods rijk en God zelf doen verlangen?

Als ik voor mezelf spreek: ik vaak niet.

Te vaak hoor ik woorden die ik helemaal niet in wil slikken.

Die me helemaal niet naar Jezus doen verlangen.

Maar de vraag is: wat doe ik hieraan?

Leg ik me erbij neer en moet ik maar op volgende week hopen?

Zal ik weglopen en een andere gemeente zoeken?

Nee, ik zeg het de dominees.

Eerlijk en scherp.

En ik roep u allemaal op dat ook te doen.

Niet uw mond houden, maar eerlijk zeggen wat u van de prediking vindt.

Vertel je vrienden hier, vertel elkaar wat de preek met u doet.

Zowel frustraties als blijdschap.

Mail, spreek aan, schrijf eventueel.

Tenminste, als u het belangrijk vindt dat Jezus Christus en zijn koninkrijk verkondigd wordt.

Met slechte verkondiging leren leven, alsof dat er nu eenmaal bij hoort, past niet in de kerk van Jezus Christus.

Verlang naar de woorden van Jezus.

Petrus is ervan overtuigd dat Jezus ons verlangen bevredigt.

Kijk maar in vers 3 van hoofdstuk 2.

“U hebt toch ondervonden hoe goed de Heer is?”

Nou, dat hadden ze!

Zullen we eens door hoofdstuk 1, 3-9 vliegen.

Dan zullen we eens zien wat Jezus die mensen en nu ook ons belooft.

[Lezen]

Veel hè?

En het zijn allemaal dingen die nergens anders op deze wereld te krijgen zijn.

Alleen bij Jezus Christus.

En daarover moet hier telkens gesproken worden.

Verlang daarom naar die woorden.

2. Want Jezus heeft je zoveel te vertellen

We gaan nog even door met wat Jezus ons allemaal belooft.

Maar nu vanuit antwoord 84.

Pak ook dat er even bij.

Er wordt de mensen in de kerk verkondigd en in het openbaar verklaard – en dan komt het – *dat al hun zonden hun door God om de verdienste van Christus werkelijk vergeven zijn.*

Even tot zover.

Even tot ons door laten dringen.

Ál je zonden zijn vergeven!

Allemaal en werkelijk waar!

Zijn dat belangrijke woorden of niet?

Dat wordt je hier maar wel even gezegd.

Helaas hebben we er in het verleden voor gezorgd dat in onze kerk niet veel mensen van buitenaf komen.

De catechismus gaat daar wel vanuit.

Het is de bedoeling dat hier wekelijks niet-christenen zitten.

‘In het openbaar wordt verklaard’, staat er.

Oftewel: iedereen moet het horen.

En wie wil dat niet horen?

“Jij bent vergeven!”

“Jij bent aangenomen.”

“Jij bent met de grootst denkbare liefde geliefd.”

“Jij gaat God zien, zeker weten!”

Dat wordt hier verteld.

Noem één bekende, niet-christelijke Nederlander die dit hardop tegen zichzelf kan zeggen.

Werkelijk niemand kan dit tegen zichzelf zeggen.

Het moet je door een ander gezegd worden.

Door de enige mens op aarde die deze uitspraken wél op zichzelf kan betrekken.

Jezus Christus.

Dat is het goede nieuws, dat hier wekelijks verkondigd moet worden.

Jezus kwam om geen andere reden naar deze wereld dan die reden.

“Ik wil mensen redden.”

“Ik wil mensen hoop geven.”

“Ik wil mensen laten zien dat er wél eeuwig leven te vinden is!”

“Ik wil ze God zelf laten zien!”

Nou, dat gebeurt hier – dat moet hier verteld worden.

Jezus heeft ons zoveel te vertellen.

En het is zo boeiend.

Lees antwoord 84 maar eens verder.

Je zonden zijn vergeven zo vaak je de belofte van het evangelie met waar geloof aanneemt.

Als je Jezus als je Heer aanneemt, dan ziet God jou niet meer als zondaar.

Nee, dan ben je voor hem een heilige.

En dan ga je heilig met hem leven.

En natuurlijk... we zijn hier nog niet volmaakt heilig – we struikelen.

Je zult ook als je in Jezus gelooft in zonde vallen.

Maar dan wordt hier in de kerk in het openbaar verklaard en beloofd dat die zonden je vergeven worden.

Natuurlijk neem je die belofte dan aan!

Zo vaak als je kunt.

Ongelooflijk, dan ben je een vergeven heilige!

Zie je de verbinding tussen Gods koninkrijk straks en de verkondiging van het evangelie nu.

Hier wordt verkondigd dat je door Jezus Christus gered, geliefd en geheiligd bent.

Die woorden heb je nodig.

Om door te kunnen.

Op weg naar Gods koninkrijk.

Waar je volmaakt heilig zult zijn.

Een heilige die dan niet meer vergeven hoeft te worden.

En dan zul je zien in wie je hier op aarde geheiligd was en daar geheiligd zult zijn.

Hem recht in de ogen kijken.

Jezus Christus, je Heer.

Ik zou zeggen: laat je dan ook vergeven.

Laat deze Heer telkens weer jouw Heer zijn.

Anders ben je een heilige die op eigen houtje in Gods rijk wil komen.

Nou, vergeet dat maar.

Dat zal je niet lukken.

Kijk, en hier moet elke preek nou op aansturen.

Op die keus.

Predikanten en evangelieverkondigers moeten zichzelf bevragen of ze nog op die keus aandringen.

En wij, hoorders, moeten ons afvragen of dit ook óns evangelie, onze waarheid, is.

En of we telkens weer voor Jezus' evangelie willen buigen.

Kijk, u bent hier nu en dat is mooi.

En waarschijnlijk zit u hier wel om de goede, christelijke reden.

Niet uit gewoonte, maar omdat u weet dat alleen Jezus Christus uw leven kan veranderen.

Maar we moeten ook duidelijk en eerlijk durven zijn.

Andere gemeenteleden durven te vermanen.

Want op zondag wandelen in de natuur is leuk, maar daar zul je Jezus niet horen.

En je familie bezoeken is gezellig, maar mijn moeder kan mij Gods vergeving niet geven.

Laat staan mij heiligen.

Wees dan eerlijk en zeg dat je de kerkdienst geen moer aan vindt.

Of zeg dat je Gods vergeving niet zo nodig hebt.

Of zeg dat je de preken of de liturgie nietszeggend vindt.

Dan kunnen we of aan jouw ongeloof of aan de inhoud van de kerkdienst gaan werken.

Weglopen en smoezen verzinnen is zó goedkoop en gemakkelijk.

Als we er met elkaar – zowel predikanten als gemeenteleden – zorg voor dragen dat antwoord 84 in de praktijk gebracht wordt, worden kerkdiensten weer spannend.

Dan gebeurt er veel.

Want we horen veel en goed nieuws.

Omdat Jezus zelf ons zoveel te vertellen heeft.

3. En hij geeft je hart voor je medemens

Dat is het laatste punt.
En dan komen we bij de kern van de verkondiging.
En dus in het hart van Jezus Christus.
Want het ging Jezus om mensen.
Werkelijk álle mensen en de héle wereld.
Hij kwam naar zondaren toe.
Omdat hij zielsveel om hen gaf en nog steeds geeft.

En dat doet hij niet zomaar.
Jezus geeft geen informatie die je ter kennisgeving aan kunt nemen.
Jezus zegt: “Je verblijdt je in mij of je kunt me wel schieten!”
Of kruisigen...

Jezus kwam naar ons toe.
Naar een wereld die je kunt vergelijken met een donkere grot.
Waar wij ons al die tijd in thuis voelden.
Maar toen Jezus kwam, viel er licht in de grot.
De zon brak voor het eerst door de duisternis heen.
En dat is schrikken.
Want wat moet je met dat licht?
Nou, je kunt twee dingen doen.
Of je gaat naar het licht toe.
Of je blijft lekker binnen zitten.

Dat is Jezus.
Jezus is als de zon die de donkere grot verlicht.
Of je komt naar buiten en je laat je leven door hem verlichten.
Of je blijft zitten waar je zit en je gaat je aan het licht storen.
Kies je voor dat laatste, dan gaat je leven op den duur verloren.
Want een mens kan niet zonder licht.
Een mens kan niet zonder Jezus, zonder God.
En in dit leven krijg je telkens weer de kans om de grot uit te komen.

Naar het licht toe.

Jezus roept je hele leven lang.

Omdat hij weet dat wij ons op de een of andere manier thuisvoelen in de duisternis.

Soms lopen we zelfs bewust naar de duisternis terug.

Petrus heeft dit van Jezus begrepen en op zijn manier geweldig verwoord.

Moet je kijken in 1 Petrus 2, 9.

[Lezen]

Uit de duisternis geroepen.

Naar zijn wonderbaarlijk licht!

Dat hebben we hier te verkondigen.

Mensen moeten dit te horen krijgen

En dan moet er reactie komen.

Goede verkondiging moet reactie oproepen.

Of blijdschap óf ergernis.

Laten we die bewogenheid van Jezus overnemen.

Laten we beseffen dat onze medemens nog altijd in het donker leeft.

Ze moeten zich – net als wij – omkeren en de grot uitgaan.

Naar het licht toe.

Want nu verschroeit het licht hen nog niet.

Maar als ze oog in oog met God komen, is het gebeurd.

De Catechismus zegt het zo huiveringwekkend: “De toorn van God en het eeuwig oordeel rust op hen.”

Het huis, de wereld staat in de brand – de mensen moeten eruit.

Voordat het te laat is.

Voelt u aan wat Jezus met uw hart wil doen?

Hij wil allereerst dat u zich verblijdt in hem.

Want je bent bevrijd en je hebt een bevrijdende levensvisie die zoveel mensen niet hebben.

Houd dat niet voor jezelf.

Maar besef juist dat een ander net zoveel recht op dat evangelie heeft als jij.

Wij waren ook grotbewoners.
Wij zijn ook geroepen.
Zouden we dan een ander laten zitten?

En o ja, laat het uiteindelijke oordeel aan God over.

Zeg nooit dat mensen naar de hel gaan.

Dat beslissen wij namelijk niet.

Wij mogen niet oordelen, alleen waarschuwen.

Zeggen dat mensen de verkeerde op kant gaan.

Kijk maar naar de laatste alinea van antwoord 84.

Naar dit getuigenis van het evangelie zal Góð oordelen, zowel in dit als in het toekomstig leven.

Ik vat deze preek met vijf aansporingen samen.

- 1. Laten we onze voorgangers, de kerkenraad en elkaar erop aanspreken als het evangelie van God niet op de manier van antwoord 84 gebracht wordt.**
- 2. Merk steeds bij jezelf op of de evangelieverkondiging u óf verblijdt óf ergert. Gebeurt geen van beiden, trek dan helemaal aan de bel.**
- 3. Laten we elkaar vermanen als we bij elkaar ontdekken dat Gods woorden niet meer centraal in ons leven staan. Bevraag de uitvluchten en smoezen van je broers en zussen kritisch.**
- 4. Laten we ons verblijden in onze Heer Jezus Christus voor wie wij nu al heiligen zijn. Hij geeft ons vergeving en vele woorden van eeuwigheidswaarde.**
- 5. Laten we Jezus volgen en dus hart hebben voor onze medemens voor wie het vijf voor twaalf is.**

Ik wens u hierbij de zegen, de vrijmoedigheid en de Geestkracht van Jezus Christus zelf toe.

Amen.